

fra, at der skal være et godt Forhold mellem Kryolitselskabets Autoriteter og den danske Stats Autoriteter deroppe. Ja, det er jo ogsaa meget glædeligt, men hvis dette Forhold skal købes derved, at den danske Stats Interesser tilsidesættes, og at den grønlandske Befolknings Interesse tilsidesættes, antager jeg, at saa er det ikke det Grundlag, som et godt Forhold skal skaffes til Veje paa.

Og det forekommer mig nok, at den ærede Minister kunde og burde behandle den Sag paa en anden Maade, thi den ærede Minister har behandlet denne Sag, som var det et Mellemværende mellem nogle private Personer. Som jeg har tilladt mig at bemærke straks, da jeg fik Ordet, vilde vi Socialdemokrater, naar en Postassistent kom i Klammeri med Publikum, vist ikke tage os af det paa en saadan Maade. Men her er ikke Tale om Publikum, her er Tale om en Mand, der er sat med Politimyndighed paa et vist Sted til at overvaage visse bestemte Forhold, og det er det, han har gjort og intet som helst andet.

Saa er der en Erklæring fra selve Driftsbestyreren, der lyder saaledes: „Undertegnede Driftsbestyrer — — — erkender herved flere Gange i mit Forhold til Kontrolør J. Jantzen at have udvist en fornærmelig og strafbar Opførsel, hvad jeg herved beklager, og hvorfor jeg giver ham min Undskyldning“. Det er altsaa Driftsbestyreren, der har insulteret Kontroløren og gentagne Gange udvist strafbar og fornærmelig Opførsel. At Kontroløren saa kan komme til at bruge nogle stærke Udtryk, finder jeg ganske forklarligt. Men jeg finder det ogsaa ganske utilladeligt, at en Mand som Driftsbestyreren faar Lov til at optræde overfor Statens Kontrolør paa en saadan Maade, at han selv maa udstede en saadan Erklæring. Saa er der Skibsførerens Erklæring, som den højtærede Indenrigsminister omtalte. Der hedder det, at han, „da Kontrolør Jantzen ved Ivigtut Søndag den 14. Juni kom om Bord for at anmode om Skibets Papirer og Direktoratets Post, i Hidsighed lod mig forlede til at benytte flere strafbare Skældsog Ukvemsord“. Der have vi de paagældendes egne Ord for, hvorledes de ere optraadte overfor Kontroløren, uden at det i mindste Maade angives, at denne er optraadt paa en usømmelig Maade overfor dem.

Altsaa den højtærede Minister har ikke Hjemmel til at behandle denne Sag paa den Maade, hvorpaa han har behandlet

den. Den er alvorligere, end han vil gøre den til, og alvorligere, end adskillige Medlemmer her i Tinget synes at betragte den. Der vil nu komme til at foreligge for Folketinget et Andragende fra vedkommende Kontrolør. Derigennem vil det høje Ting selv kunne sætte sig ind i alle Detaillerne i dette Spørgsmaal. De Oplysninger, som have ligget paa den højtærede Ministers Bord, ville komme til det høje Tings Kundskab. Jeg vil da haabe, at det høje Ting kommer til den Erkendelse, at der her virkelig foreligger Forhold, der bør behandles paa en anden Maade end den, hvorpaa den højtærede Minister har behandlet den.

Chr. Rasmussen: Det er den højtærede Trafikministers Svar paa adskillige af de af mig forgangen Dag fremførte Anker, særlig over Statsbanerne, der atter nøder mig til at tage Ordet. Jeg skal da først ikke alene yde den højtærede Minister Anerkendelse i samme Retning, som han ydede mig, nemlig at hans Svar overfor Kritik altid er holdt i en elskværdig Tone, men jeg kan ogsaa gaa noget videre og yde den højtærede Minister en varm Anerkendelse for, hvad han allerede har udrettet med Hensyn til at forbedre Lønningsvilkårene for en stor Del af Statens Bestillingsmænd. Men dette, at jeg kan yde den højtærede Minister min Anerkendelse i disse Henseender, udelukker jo ikke, at der, som jeg ogsaa tillod mig at bemærke forgangen Dag, hos en hel Del af Statens Bestillingsmænd, ogsaa hos en Del af dem, hvis Lønningsvilkår den højtærede Minister har forbedret, kan findes nogen berettiget Misfornøjelse med Forholdene, som de nu ere. Det var blót dette, jeg forgangen Dag havde til Hensigt at paapege, at der blandt Personalet ved Statsbanerne ikke blot var en saadan Misfornøjelse til Stede, men at den ogsaa var berettiget. Det er udelukkende dette, jeg har omtalt.

Jeg maa dog rette enkelte Unøjagtigheder i den højtærede Ministers Gengivelse af mine Udtalelser. Jeg har saaledes ikke udtalt mig for, at Huslejetillæget til de laveste Lønningsklasser ved Statsbanerne skulde ydes i samme Omfang som tidligere. Det har ikke været min Hensigt. Jeg er nemlig klar over, at saaledes som dette Huslejetillæg blev ydet under den tidligere Lønningsordning, kunde man godt betegne det som noget af en Uting, idet Huslejetillæget naturligvis som Følge af de daarlige Lønninger blev givet i Flæng